

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.707 van 21 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van zijn X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 5 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. HENDRIX en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 13 oktober 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 15 oktober 2007.
2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 oktober 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.
3. Op 11 januari 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker geen gevolg had gegeven aan de oproeping tot gehoor. Deze beslissing werd op 19 maart 2008 ingetrokken. Verzoeker werd gehoord op 17 juni 2008. Op 15 oktober 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 oktober 2008 aangetekend verzonden. Dit is de bestreden beslissing dewelke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, geboren op 1 januari 1958 in Ghardouke dorp, al Kataniyé district, provincie Hassaké en een Syrisch-orthodox christen te zijn. U verklaart landbouwer te zijn. U ging een associatie aan met kolonel (M. I.), een hoge verantwoordelijke van de luchtmacht, u zou de helft van de oogst ontvangen. Op 20 juni 2007 nam hij echter heel de oogst. U ging hulp vragen bij een parlementariër en door zijn contacten verkreeg u de hulp van kolonel (R. H.). Dankzij hem heeft u een deel van de opbrengsten kunnen recupereren. U diende nog de eindafrekening te maken en twee of drie dagen voor die eindafrekening werd uw huis in het dorp doorzocht door de moekhabarat. Zodra u hoorde van die huiszoeking ging u onderduiken bij een Koerd in een dorp. Die Koerd ging nieuws vragen over u en keerde 's avonds terug met het nieuws dat uw huis in Kahtaniyé ook doorzocht werd en dat uw zoon (K.) gearresteerd werd. Na tien of twaalf dagen vernam u dat de autoriteiten beweerden dat ze tractaten van de oppositie bij u gevonden hadden en valse biljetten. U stuurde de Koerd naar uw broer (E.) om meer nieuws te vernemen en hem naar de parlementariër te sturen. Uw broer is die gaan ontmoeten en de parlementariër zei dat hij in een geval als het uwe niet kon tussenkomen. Uw huis werd nog steeds doorzocht en u wilde het land ontvluchten. Via Turkije vluchtte u en u verklaarde zich vluchteling in België op 15 oktober 2007.

B. Motivering

Na uw gehoor op 17 juni 2008 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om volgende redenen.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u ooit in het bezit geweest te zijn van een paspoort maar dit lang geleden **verloren te hebben** (Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring, 23 oktober 2007, punt 21). Voor het Commissariaat verklaarde u nochtans dat toen u Syrië verliet het zich **thuis** bevond (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, p. 14).

Verder slaagt u er niet in te overtuigen dat u daadwerkelijk landbouwer was in Syrië. Uw zus ELIAS Basseh (O.V. 5.632.889) verklaarde over uw beroep in haar vragenlijst: "mécanique" (Vragenlijst CGVS, afgegeven 23 augustus 2004). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u, gevraagd naar uw beroep, in eerste instantie dat u "in het begin" landbouwer was en **daarna** mechaniciën voor de reparatie van landbouwwerktuigen. Op de vraag van wanneer tot wanneer u dan landbouwer geweest was, antwoordde u eerst naast de kwestie dat u met de reparatie van machines begon in 1983-1984 maar dat u geen winkel had, dat u alles in het dorp deed. Bij de herhaling van de vraag van wanneer tot wanneer u landbouwer geweest was, poneerde u dat u daar nooit mee gestopt was (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, p. 8). Op de vraag of u enkel uw eigen landbouwmachines repareerde of ook die van anderen, stelde u dat dat eerder voor de familie was, zelden voor een vriend of kennis (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, p. 10). Iemand die geen winkel heeft en enkel voor de familie eens een reparatie doet, zelden voor een vriend of kennis, laat staan voor een klant en voor de rest in feite zijn brood verdient met landbouw, omschrijft zichzelf logischwijze als landbouwer. In het omgekeerde geval, wanneer iemand voornamelijk zijn brood verdient als mechaniker en de landbouw eventueel een bijverdienste is, wordt omschreven als mechaniker.

Het is merkwaardig dat u, als landbouwer zijnde, een aantal eigenaardige uitspraken doet over de landbouw in uw land. Wanneer u gevraagd wordt wat u in feite op uw gronden teelde, stelde u dat dat tarwe, linzen en gerst was. Op de vraag wanneer men dit oogst, geeft u het bizarre antwoord dat dit in juni valt, op de twintigste van de zesde. Wanneer u expliciet gevraagd wordt of dit altijd op dezelfde datum valt, stelt u bij dat het **een paar dagen kan schommelen** maar dat jullie in het algemeen de twintigste beginnen. Bij de vraag of de oogst van deze drie gewassen in juni tegelijk gebeurt en dat niet het ene geoogst en dan het andere gezaaid wordt, stelt u dat de linzen vijftien dagen voor de gerst zijn en de gerst is de twintigste juni. Op de vraag of het één oogst per jaar is, bevestigt u. Op de vraag wanneer u zaait, neemt u ineens de heel ruime marge van augustus tot december en houdt u het vaagweg erop dat het van de regio afhangt. Bij verduidelijking naar de vraag wanneer het in uw regio is, ontwijkt u de vraag en stelt dat alles ervan afhangt, of er onkruid is en dat alles van het klimaat afhangt. Wanneer u geopperd wordt dat van augustus tot december toch wel een lange periode is, bevestigt u en

stelt u ondertussen de gronden te onderhouden en dat er veel stappen doorlopen moeten worden om te zaaien. Bij de vraag hoeveel u tijd u nodig heeft om de grond voor te bereiden om weer te kunnen zaaien, stelt u opnieuw dat de oogst de 20ste juni valt (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, pp. 9-10). U kan niet overtuigen met uw bewering dat u afhankelijk van het klimaat in zo een ruime periode zaait die u spreidt over augustus tot december, maar dat u uw oogst van de gewassen, mits eventueel een paar dagen schommeling, in dezelfde periode plaatst. Verder is het ook zeer opmerkelijk te moeten vaststellen dat in kader van de vraag naar uw beroepsactiviteiten, u met geen woord rept over het gegeven dat u ook **katoen** zou geteeld hebben, een gewas dat pas in uw vluchtrelaas opduikt (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, p. 16). Zeker gezien het zou geroteerd hebben met een ander gewas en het dus andere zaai/plant tijden heeft en ook andere oogsttijden, is het niet logisch dat u bij de algemene vragen naar wat u teelde, wanneer u oogste en zaaide en hoeveel tijd u nodig heeft om de grond terug voor te bereiden, zulks "vergeet".

Met betrekking tot de katoen doet u overigens nog uitspraken die niet overeenstemmen met de informatie waarover wij beschikken en waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt. U poneerde de katoen de negende van de derde gecultiveerd te hebben en de kolonel nam de oogst van de katoen en hield zich bezig met de verkoop om een betere prijs te bedingen (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, p. 16). U bent zich er blijkbaar niet van bewust maar katoen wordt in Syrië niet in maart doch in april/mei geplant en de verkoop is bij wet verplicht aan een orgaan van de staat dat tegen vaste prijzen aankoopt.

Verder legt u nog een reeks vage en onsamenhangende verklaringen af. Voor het Commissariaat-generaal ontkende u directe contacten gehad te hebben met uw familie. U beweerde wel indirecte contacten gehad te hebben: met name via een verre neef van uw vrouw (A. L. Y.) die een café heeft op de place Madou. Hij contacteert uw echtgenote per telefoon. U beweert dat u hen niet kan telefoneren omdat u hen verlaten heeft. Indien u hen echt verlaten zou hebben omwille van vervolgingsproblemen met de autoriteiten, zou het toch wel opmerkelijk zijn dat zij u niet steunen in uw vlucht (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, pp. 4, 12). Ook uw beweringen over de verdeling van de erfenis, op wiens naam deze erfenis stond en hoeveel belasting u erop diende te betalen zijn niet overtuigend. Uw vader is al wel tien jaar geleden overleden, maar op de vraag hoeveel belasting u moest betalen voor de gronden, stelde u **geen belasting** voor de gronden te betalen, juist aan uw papa en dan vervolgt u met de stelling dat u **1000 lires aan belasting** betaalde maar dat dit het **laatste jaar afgeschapt was want er was geen oogst** (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, pp. 4, 9). Dit klopt dan alleszins ook niet met uw vluchtrelaas waar u het wel heeft over een **katoenooogst van oktober/november 2006 en nadien de oogst van tarwe die op 20 juni 2007** ingepalmd werd door uw associé (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, pp. 15-16). Verder zijn de verklaringen over het huis waar u en uw vrouw in woonden onsamenhangend. U zou eerst met uw vrouw in een huis van uw vader gewoond hebben. Na het overlijden van uw vader, dat u ongeveer tien jaar geleden situeert, zou er een dispuut over de erfenis geweest zijn en werd alles verdeeld. Op de vraag of uw vrouw in dat huis bleef wonen waar u sinds 1980 in woonde of verhuisde na uw vertrek, antwoordt u dat jullie verhuisden naar dertig meter verder in dezelfde straat. Gevraagd naar wanneer dat was, zegt u de **twee laatste jaren**. U stelt dat na het overlijden er een probleem was tussen de broers en u nam dan een huurhuis. Op de vraag hoeveel jaren u in het huis woont dat u huurt, luidt het ineens dat dat **sinds acht of negen jaren** is (Gehoorverslag CGVS, 17 juni 2008, pp. 4, 7).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart en rijbewijs voor. Uw identiteit en nationaliteit worden door ons niet betwist maar zij vormen geen bewijs van de door u voorgehouden feiten. De fax van uw zoon waarin hij u de raad geeft niet naar huis te komen daar u gezocht wordt kan niet beschouwd worden als een objectieve bron en uit niets blijkt dat die fax overigens echt van uw zoon zou zijn.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat ook ten aanzien van uw zus ELIAS Basseh (O.V. 5.632.889) en van uw broer ALIAS Habib (O.V. 4.917.637) die om eigen redenen een asielaanvraag ingediend hebben, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen werd.

Gelet op het feit dat u er niet in slaagt te overtuigen dat u daadwerkelijk het beroep van landbouwer uitoefende, hetgeen de kern van uw asielrelaas raakt aangezien u uw vluchtmotieven baseert op problemen in verband met uw uitgeoefende landbouwactiviteiten, kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde vluchtrelaas. Bovengenoemde argumenten ondermijnen op manifeste wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen en u bent er dan ook niet in geslaagd

om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1. Ten gronde.

1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn paspoort, (ii) hij er niet in slaagt te overtuigen dat hij daadwerkelijk het beroep van landbouwer uitoefende, hetgeen de kern van zijn vluchtrelaas raakt aangezien hij zijn vluchtmotieven baseert op problemen in verband met de door hem uitgeoefende landbouwactiviteiten, (iii) hij een reeks vage en onsamenhangende verklaringen aflegt omtrent zijn familie, de verdeling van de erfenis na het overlijden van zijn vader, de belasting die op de gronden dient te worden betaald en het huis waar hij met zijn echtgenote woonde en (iv) de door hem neergelegde identiteitskaart en rijbewijs geen bewijs vormen van de door hem voorgehouden feiten en ook de fax van verzoekers zoon niet kan beschouwd worden als een objectieve bron. Op grond van deze overwegingen komt de Commissaris-generaal tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas.
2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker verwijt de Commissaris-generaal machtsafwending en schending van de zorgvuldigheidsplicht.
3. In een eerste onderdeel betwist verzoeker de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot zijn paspoort. Hij stelt dat hij een vervallen paspoort heeft en dat dit op het moment van zijn vlucht thuis lang. Verzoeker stelt verder dat de vermelding in het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn paspoort verloren zou gegaan zijn berust op een misverstand.
4. Uit de lezing van het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij ooit in het bezit was van een paspoort maar dit lang geleden verloor (administratief dossier, stuk 6, vraag 21). De Raad stelt vast dat verzoeker dit verslag zonder voorbehoud heeft ondertekend nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Aramees en hij aldus te kennen heeft gegeven dat dit overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht zijn. De stelling als zou de nota berusten op een misverstand is derhalve niets meer dan een blote bewering die op geen enkele wijze steun vindt in het administratief dossier.
5. In een tweede onderdeel voert verzoeker met betrekking tot de twijfel of hij daadwerkelijk landbouwer was aan dat de Commissaris-generaal zich schuldig maakt aan machtsafwending door het al te letterlijk nemen van de afgelegde verklaringen. Verzoeker stelt dat het evident is dat hij verwees naar een statistisch gemiddelde wanneer hij sprak over het begin van de oogst. Volgens verzoeker vervalt de Commissaris-generaal in dezelfde fout wat betreft de katoenoogst en gaat hij tevens voorbij aan zijn zorgvuldigheidsplicht. De Raad stelt, na lezing van het gehoorverslag en de bestreden beslissing, vast dat verzoekers verklaring met betrekking tot zijn bewering landbouwer te zijn geweest, vaag en incoherent zijn zodat de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besliste dat hij niet aannemelijk maakt landbouwer te zijn geweest. Meer nog, verzoeker verklaringen met betrekking tot het planten, oogsten en verkopen van katoen komen niet overeen met de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier.

6. Aangaande de andere diverse onduidelijkheden in zijn verklaringen, voert verzoeker in een derde onderdeel aan dat de Commissaris-generaal moedwillig en doelbewust een aantal van zijn verklaringen in het ongewisse heeft gelaten. Verzoeker stelt dat hem nooit werd gevraagd om deze zaken uit te klaren zodat de Commissaris-generaal een onderzoek beëindigd heeft verklaard zonder uitsluitel te hebben omtrent een essentieel element van zijn beslissing. Verzoeker meent dan ook dat de Commissaris-generaal zich eens te meer te buiten gaat aan machtsafwending en ook hier de zorgvuldigheidsplicht schendt. De Raad stelt echter vast dat verzoekers relaas op verschillende punten incoherent en verwarrend is zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing dat en hij in zijn verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de vaststellingen te verklaren of concreet te weerleggen terwijl hij daartoe de kans heeft gekregen middels zijn verzoekschrift en ter terechtzitting.
7. De Raad wijst erop dat wie machtsafwending aanvoert, daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens moet aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Daarenboven moet, opdat van machtsafwending sprake kan zijn, het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (RvS 11 januari 2006, nr. 153.469). De Raad stelt vast dat verzoeker niet het minste element aanvoert waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing en hij bijgevolg niet aantoon op welke wijze er machtsafwending zou zijn gepleegd.
8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.
9. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken worden aangebracht. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
10. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt de door hem aangehaalde feiten en zijn beweerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken met coherente verklaringen, zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het bekritisieren van de overwegingen van de Commissaris-generaal doch hij onderneemt geen ernstige poging om de talrijke vastgestelde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden, dewelke steun

vinden in het administratief dossier, in concreto te verklaren of te weerleggen. Verzoeker brengt evenmin documenten bij die zijn relaas kunnen staven. De door hem neergelegde identiteitskaart en rijbewijs tonen immers, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, enkel zijn identiteit aan. Ook de fax van zijn zoon waarin deze aan verzoeker de raad geeft om niet naar huis te komen kan niet worden aanvaard als bewijs van de voorgehouden feiten daar dergelijke fax bezwaarlijk als objectieve bron van informatie kan worden beschouwd. Hoewel verzoeker verklaart België te zijn binnengekomen op 13 oktober 2007 en hij derhalve ondertussen voldoende tijd heeft gehad om via zijn familie in Syrië alsnog de nodige documenten te bekomen, blijft hij tot op heden in gebreke enig document voor te leggen waaruit zijn beroepsactiviteiten als landbouwer, zijn eigendomsrecht op de landbouwgronden, de huurovereenkomst van de andere landbouwgronden, zijn associatie met kolonel M.I., het overlijden van zijn vader of de verdeling van diens erfenis kan blijken. Van een kandidaat-vluchteling mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij al het mogelijke doet om de nodige documenten te verzamelen die zijn relaas kunnen ondersteunen en verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij hiertoe de nodige inspanningen heeft ondernomen.

11. De Raad besluit dan ook dat verzoeker, omwille van de vaagheid en de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen en het gebrek aan enig begin van bewijs dat hij in Syrië omwille van één van de redenen voorzien in het Verdrag van Genève zou worden gezocht of vervolgd, niet als vluchteling kan worden erkend. Hij voert immers geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De Raad moet verzoekers asielrelaas slechts toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève indien hij overtuigd is van de echtheid van verzoekers verhaal, hetgeen in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat.
12. De Raad stelt vast dat verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen en er evenmin elementen in het dossier aanwezig zijn die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
13. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker tijdens de terechtzitting zonder problemen en met zijn akkoord werd bijgestaan door een tolk Arabisch.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 januari 2009 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.